

Franckesche Stiftungen zu Halle

Hē Kainē Diathēkē

Motte, Benjamin

En Londinē, 1703

Kapitel

Nutzungsbedingungen

Die Digitalisate des Francke-Portals sind urheberrechtlich geschützt. Sie dürfen für wissenschaftliche und private Zwecke heruntergeladen und ausgedruckt werden. Vorhandene Herkunftsbezeichnungen dürfen dabei nicht entfernt werden.

Eine kommerzielle oder institutionelle Nutzung oder Veröffentlichung dieser Inhalte ist ohne vorheriges schriftliches Einverständnis des Studienzentrums August Hermann Francke der Franckeschen Stiftungen nicht gestattet, das ggf. auf weitere Institutionen als Rechteinhaber verweist. Für die Veröffentlichung der Digitalisate können gemäß der Gebührenordnung der Franckeschen Stiftungen Entgelte erhoben werden.

Zur Erteilung einer Veröffentlichungsgenehmigung wenden Sie sich bitte an die Leiterin des Studienzentrums, Frau Dr. Britta Klosterberg, Franckeplatz 1, Haus 22-24, 06110 Halle (studienzentrum@francke-halle.de)

Terms of use

All digital documents of the Francke-Portal are protected by copyright. They may be downloaded and printed only for non-commercial educational, research and private purposes. Attached provenance marks may not be removed.

Commercial or institutional use or publication of these digital documents in printed or digital form is not allowed without obtaining prior written permission by the Study Center August Hermann Francke of the Francke Foundations which can refer to other institutions as right holders. If digital documents are published, the Study Center is entitled to charge a fee in accordance with the scale of charges of the Francke Foundations.

For reproduction requests and permissions, please contact the head of the Study Center, Frau Dr. Britta Klosterberg, Franckeplatz 1, Haus 22-24, 06110 Halle (studienzentrum@francke-halle.de)

[urn:nbn:de:gbv:ha33-1-231710](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:gbv:ha33-1-231710)

Ἡ ΕΠΙΣΤΟΛΗ
Τῷ Ἀγίῳ ΠΑΤ' Α ΟΥ Τῷ Ἀποστόλῃ
Εἰς Ρ Ω Μ ΑΙ ΟΥ Σ.

Κεφ. α. γ.

ρῦμα τὸ διαγγέλιον τῷ Θεῷ.

2 Τὸ ὅποιον τὸ ἵσταται ἀπο-
τίττει ὁ Θεὸς, διὰ μέσου τοῦ
προφητῶν, εἰς τὴν ἀνάστασιν.

3 Διὰ τὴν ὑπόθεσιν τὴν Κερί-
μας Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ ὅποιος
ἐκλήθη ἀπὸ τοῦ ἀντίμας τῷ Δα-
εἶδ καὶ σέρεα.

4 Καὶ ἐφορησάμενος ὑπὸς Θεοῦ
μὴ δυνάμεν, καὶ Πνεῦμα ἀ-
γιοσύνης διὰ τὴν ἀναστάσεως ἐν
νεκρῶν.

5 Διὰ μέσου τῶν ὁποίων, ἐλ-
θεῖν χάριτος καὶ ἀποστολῆς, διὰ
τὸ ὁμογεγενησέναι εἰς ὑπακούειν τῷ
πίστεως εἰς ὅλα τὰ ἔθνη.

6 Ἀνάμεσα εἰς τὰ ὅποια,
ἔστι καὶ ἱστίος καὶ ἀποστολῆς ἀπὸ τοῦ
Ἰησοῦ Χριστοῦ.

7 Εἰς ὅλους ὅπου ἔστι μέσου
εἰς τὴν Ρώμην καὶ ἀγαπημί-
νης τῷ Θεῷ, καὶ ἀποστολῆς ἀγίας,
ἀς ἔστι χάρις εἰς ἱστίος, καὶ ἰ-
πλῶν ἀπὸ Θεοῦ πάσης ἡμετέρας καὶ
Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ.

8 Προσέτι μὴ ἀγαπήσω τῷ
Θεῷ καὶ διὰ μέσου τῷ Ἰησοῦ Χρι-
στῷ διὰ δυνάσεως, ὅτι ἡ πίστις

σας κηρύσσεται εἰς ὅλον τὸ κόσ-
μον.

9 Διὰ τὴν μέγαντες εἶναι ὁ
Θεός, ὁ ὅποιος ἐκείνῃ κατεβίβα
μὴ ὁλοκλήρως τὴν ψυχὴν εἰς τὸ
διαγγέλιον τῷ ὑμῶν, ὅτι παν-
τοκράτωρ ὁ Θεός ἀποκαλύπτει.

10 Παρεκδοκῶντας πάντες
εἰς τὴν ἀποστολὴν καὶ ἀγίαν
καὶ καμίας φορεῖν ὅλον καὶ ἀ-
ποστολῆς μὴ τὸ ὁλοκλήρως τῷ Θεῷ, καὶ
ἰστίος εἰς ἱστίος.

11 Διὰ τὴν ἰστίος μετὰ τὴν ἀ-
γάπην καὶ ὅτι ἰστίος, διὰ καὶ ὅτι
μετὰ τὴν πίστιν καὶ ἀποστολῆς
ἀποδοκιμασθέντων, εἰς τὸ καὶ σέρε-
α καὶ ἰστίος.

12 Καὶ τὸτο ἔστι καὶ συμ-
παροτρυνθέντων εἰς ἱστίος, διὰ
τὴν πίστιν καὶ ἰστίος καὶ τὴν
ἰστίος ὅτι ἰστίος ἀνάμ-
σεως.

13 Καὶ ὅτι καὶ τὸ ἰστίος
ἀποστολῆς, ὅτι πολλὰς φορὰς
ἰστίος καὶ ἰστίος εἰς ἱστίος
(ἀμὴ ἐμποδίσθηκα ὑπὸ τῶν
ἐκείνων καὶ ἀποστολῆς τῶν κα-
ρπῶν καὶ εἰς ἱστίος, καὶ ὅτι
τὰ καὶ ἰστίος).

14 Ἐγὼ εἶμαι χριστιανὸς καὶ
εἰς τὸς Ἑβραίους καὶ εἰς τοὺς
Βαβυλώνιους καὶ εἰς τοὺς σέρε-
α καὶ ἰστίος.

15 Ἐστὶν ἡμεῖς ἀποδοκίμα-
σέναι τὸ καὶ ἀποδοκίμασέναι καὶ
ἀποδοκίμασέναι καὶ εἰς ἱστίος ὅτι
ἔστι μέσου εἰς τὴν Ρώμην.

16 Διὰ

9

παντοκράτωρ

10

παντοκράτωρ

11

ἰστίος
μετὰ τὴν πίστιν

τὴν ἀποστολῆς.

νομοδο

26

ἐννοησάντων

α. η̄ ἡμεῖς

19 ἐννοησάντων — παντοῦ
ἐννοησάντων.

28

νὰ καλονομήσων
νὰ νομοδοτήσων

22

ἐννοησάντων

23

ἐννοησάντων

31

ἐννοησάντων

16 Διὰ τὴν εἰς ἐννοησάντων καὶ ἐννοησάντων.

17 Διὰ τὴν εἰς ἐννοησάντων καὶ ἐννοησάντων.

18 Διὰ τὴν εἰς ἐννοησάντων καὶ ἐννοησάντων.

19 Διὰ τὴν εἰς ἐννοησάντων καὶ ἐννοησάντων.

20 Διὰ τὴν εἰς ἐννοησάντων καὶ ἐννοησάντων.

21 Διὰ τὴν εἰς ἐννοησάντων καὶ ἐννοησάντων.

22 Καὶ ἐννοησάντων καὶ ἐννοησάντων.

23 Καὶ ἐννοησάντων καὶ ἐννοησάντων.

24 Διὰ τὴν εἰς ἐννοησάντων καὶ ἐννοησάντων.

25 Οἱ ὅποιοι ἐννοησάντων καὶ ἐννοησάντων.

καλονομήσων καὶ νομοδοτήσων.

Οἱ ὅποιοι ἐννοησάντων καὶ ἐννοησάντων.

Διὰ τὴν εἰς ἐννοησάντων καὶ ἐννοησάντων.

Τὸν εἰς ἐννοησάντων καὶ ἐννοησάντων.

Καὶ ἐννοησάντων καὶ ἐννοησάντων.

Καὶ ἐννοησάντων καὶ ἐννοησάντων.

Ταῦτα ἐννοησάντων καὶ ἐννοησάντων.

Παρονομήσων καὶ νομοδοτήσων.

Ἀγνοήσων καὶ ἀσυνέτουν.

Οἱ ὅποιοι ἐννοησάντων καὶ ἐννοησάντων.

93

31. κληνομεν

εχων

3. εχων
εχων

4. εχων

6. προσφον
μακαριον εχων

7. (εχων) μακαριοι εχων
εχων μακαριοι εχων

8. μακαριοι

21. Αποδόν δια τὴν πίστιν
καὶ τὸν νόμον· ὅρα εἰς τὴν ἀρε-
τήν· ὅρα εἰς τὴν ἀρε-
τήν.

Κεφ. δ'. 4.

Τὸ δὲ νόμον εἰπέ τοῖς
να ὡραῖον ὁ Ἀβραάμ ὁ
πατέρας μας καὶ τὸν

2. Διατὶ ἰδοὺ ὁ Ἀβραάμ ὁ
δικαίωσεν ὅτι τὸ ἔργον, ἔχει
καὶ τὸν νόμον, ὅρα εἰς τὴν ἀρε-
τήν εἰς τὸν Θεόν.

3. Διατὶ τί λέγει ὁ γράφων·
καὶ ὅτι δὸν Ἀβραάμ εἰς τὸν
Θεόν, καὶ τὸν νόμον εἰς δι-
καίωσιν.

4. Εἰπὺν ὅτι ἔργον εἶναι,
ἢ πλεονεξία δὲν τὸν νόμον εἰ-
σὶν διὰ τὸν νόμον, ὅρα εἰς τὴν
ἀρετήν.

5. Ἀλλ' εἰπὺν ὅτι δὸν ἔργον
καὶ τὸν νόμον εἰς ἐκείνους
ὅτι δικαιοσύνην ἔσονται, ἢ πλε-
ονεξία καὶ τὸν νόμον εἰς αὐτοὺς
διὰ δικαιοσύνην.

6. Καθὼς καὶ ὁ Δαβὶδ λέγει·
ὡς καὶ τὸν νόμον ὁ Θεὸς ἔργον
εἰσὶν δικαιοσύνην καὶ τὸν νόμον
εἰσὶν.

7. Διότι, καὶ τὸν νόμον ὁ Θεὸς
εἰσὶν ὅτι ἰσχυροὶ εἰσὶν
καὶ τὸν νόμον ὁ Θεὸς εἰσὶν
καὶ τὸν νόμον ὁ Θεὸς εἰσὶν.

8. Καθὼς καὶ ὁ Δαβὶδ λέγει·
ὡς καὶ τὸν νόμον ὁ Θεὸς
εἰσὶν ὅτι ἰσχυροὶ εἰσὶν
καὶ τὸν νόμον ὁ Θεὸς εἰσὶν.

9. Ὁ καὶ τὸν νόμον ὁ Θεὸς
εἰσὶν ὅτι ἰσχυροὶ εἰσὶν
καὶ τὸν νόμον ὁ Θεὸς εἰσὶν
καὶ τὸν νόμον ὁ Θεὸς εἰσὶν.

10. Πᾶς νομὸς τὸν νόμον
εἰσὶν ὅτι ἰσχυροὶ εἰσὶν
καὶ τὸν νόμον ὁ Θεὸς εἰσὶν
καὶ τὸν νόμον ὁ Θεὸς εἰσὶν.

ἀρετῆς· ὅρα εἰς τὴν ἀρε-
τήν· ὅρα εἰς τὴν ἀρε-
τήν.

11. Καὶ ἰπὺν τὸ σημεῖον τὸ
ἀρετῆς, ὅρα εἰς τὴν ἀρε-
τήν· ὅρα εἰς τὴν ἀρε-
τήν.

12. Καὶ ἰπὺν τὸ σημεῖον τὸ
ἀρετῆς, ὅρα εἰς τὴν ἀρε-
τήν· ὅρα εἰς τὴν ἀρε-
τήν.

13. Καὶ ἰπὺν τὸ σημεῖον τὸ
ἀρετῆς, ὅρα εἰς τὴν ἀρε-
τήν· ὅρα εἰς τὴν ἀρε-
τήν.

14. Καὶ ἰπὺν τὸ σημεῖον τὸ
ἀρετῆς, ὅρα εἰς τὴν ἀρε-
τήν· ὅρα εἰς τὴν ἀρε-
τήν.

15. Καὶ ἰπὺν τὸ σημεῖον τὸ
ἀρετῆς, ὅρα εἰς τὴν ἀρε-
τήν· ὅρα εἰς τὴν ἀρε-
τήν.

16. Καὶ ἰπὺν τὸ σημεῖον τὸ
ἀρετῆς, ὅρα εἰς τὴν ἀρε-
τήν· ὅρα εἰς τὴν ἀρε-
τήν.

17. Καθὼς εἶναι καὶ τὸν νόμον
εἰσὶν ὅτι ἰσχυροὶ εἰσὶν
καὶ τὸν νόμον ὁ Θεὸς εἰσὶν
καὶ τὸν νόμον ὁ Θεὸς εἰσὶν.

18. Καθὼς εἶναι καὶ τὸν νόμον
εἰσὶν ὅτι ἰσχυροὶ εἰσὶν
καὶ τὸν νόμον ὁ Θεὸς εἰσὶν
καὶ τὸν νόμον ὁ Θεὸς εἰσὶν.

19. Καθὼς εἶναι καὶ τὸν νόμον
εἰσὶν ὅτι ἰσχυροὶ εἰσὶν
καὶ τὸν νόμον ὁ Θεὸς εἰσὶν
καὶ τὸν νόμον ὁ Θεὸς εἰσὶν.

20. Καθὼς εἶναι καὶ τὸν νόμον
εἰσὶν ὅτι ἰσχυροὶ εἰσὶν
καὶ τὸν νόμον ὁ Θεὸς εἰσὶν
καὶ τὸν νόμον ὁ Θεὸς εἰσὶν.

μήγον, ὅτι ἰσὺ εἰς ἑβδόμα πα-
τήρα πολλῶν ἰδίων ὁμοφροσύνῃ
εἰς τὸ Θεόν, εἰς τὸ πνεῦμα ὁμο-
φροσύνῃ, ὁ ὁποῖός τις ζῶντων ἐστὶν
νεκρὸς, καὶ καθεὶς ἐκείνα ὅπως δύν-
αται νῦν εἶναι.

18 Ὁ ὁποῖός τις ἄλλος καὶ με-
τὰ τὴν ἐκείνην ἐκείνην ὅπως
ἐκείνην τὴν ἐκείνην. εἰς τὸ
νῦν ἴσως αὐτοὶ πατέρες πολ-
λῶν ἰδίων, καθὼς καὶ ἡ ἐκείνη.
ἔστι δὲ εἰς αὐτὴν τὸ σπέρμα.

19 Καὶ ἵσως νῦν μὲν αὐ-
τοῖς εἰς τὴν πίστιν, δὲν ἔ-
στιν αὐτοῖς τὸ νῦν ὅτι τὸ κο-
μῆται τότε ἦν νεκροφρόν, ὅπως
ἦν κατὰ ἐκείνην χροῖον,
καὶ πῶς ἐκείνην ἡ μὲν αὐτὴ
ἐστὶν.

20 Ἀλλ' εἰς τὸ πᾶν ὅτι
Θεὸς δὲν ἀμφότερος με ἀπεί-
σταν, ὅμως ἰδιωματῶν εἰς τὴν
πίστιν, διὰ τὴν δόξαν εἰς τὸν
Θεόν.

21 Καὶ ἵσως νῦν πληρο-
φορεθῇ, ὅτι ἐκεῖνο ὅπως ἔ-
στιν (ὁ Θεός) διώκει καὶ νῦν
τὸ καὶ.

22 Διὰ τὴν τὴν ἐκείνην
ἐκείνην εἰς δικαιοσύνην.

23 Καὶ δὲν ἰσχυρῶς μο-
ναρχεῖται αὐτὸν, ἐπὶ ἐκείνην
ἐκείνην εἰς αὐτὸν.

24 Ἀλλὰ (ἰσχυρῶς) καὶ διὰ
λόγους, εἰς τὸν ὅτι μετὰ
νῦν ἐκείνην, ἢ καὶ ἐκεί-
νην ὅπως πᾶσι εἰς ἐκείνην
ὅπως ἐκείνην ἰσχυρῶς τὸ Κεφάλαι-
ον τοῦ ἐκείνην.

25 Ὁ ὁποῖός τις παρὰ τὴν
διὰ τὴν ἀμαρτίαν, καὶ ἀν-
ταρξία διὰ τὴν δικαιοσύνην.

Κεφ. ε'. 5.

Εὐαγγέλιον τοῦ νῦν δικαιο-
σύνης τοῦ ἐκείνην, ἐκείνην
ἐκείνην καὶ τὸ Θεόν, διὰ

τὴν τὸν Κεφάλαιον ἰσχυρῶς
ἐκείνην.

2 Διὰ τὴν τὴν ὅτι ἐκείνην
ἐκείνην τὴν ἐκείνην διὰ τὴν
ἐκείνην εἰς τὴν ἐκείνην
εἰς τὴν ἐκείνην ἐκείνην, καὶ
καυχήμενοις τὴν ἐκείνην
ἐκείνην τὸ Θεόν.

3 Καὶ ἐκείνην τὴν ἐκείνην,
ἐκείνην καὶ καυχήμενοις εἰς τὸ
ἐκείνην. ἢ ἐκείνην, ὅτι ἡ
ἐκείνην καὶ ἐκείνην ἐκείνην.

4 Καὶ ἡ ἐκείνην ἐκείνην,
καὶ ἡ ἐκείνην ἐκείνην.

5 Καὶ ἡ ἐκείνην ἐκείνην ἐκείνην,
ἐκείνην, ὅτι ἡ ἐκείνην τὸ Θεόν
ἐκείνην εἰς τὴν καὶ ἐκείνην, δι-
ὰ τὴν τὴν ἐκείνην Πνεύματι
ἐκείνην ἐκείνην.

6 Διὰ τὴν ἐκείνην ἐκείνην
ἐκείνην ἐκείνην, εἰς τὴν ἐκείνην
ἐκείνην ὁ Χριστὸς ἀπέθανεν διὰ
λόγους, ὅτι ἐκείνην ἐκείνην.

7 Διὰ τὴν ἐκείνην ἐκείνην
ἐκείνην ἐκείνην διὰ τὴν ἐκείνην
ἐκείνην ἐκείνην (διὰ τὴν ἐκείνην
ἐκείνην ἐκείνην τὰ ἐκείνην ἐκείνην
κατὰ ἐκείνην νῦν ἐκείνην.)

8 Ἀλλ' ὁ Θεὸς συζητεῖ
ἐκείνην εἰς ἐκείνην, ὅτι ἐκείνην
ἐκείνην ἐκείνην ἐκείνην ὁ
Χριστὸς ἀπέθανεν ἐκείνην ἐκείνην.

9 Πολλὰ ἀποστόλων λοι-
πὸν (ἐκείνην ἐκείνην ἐκείνην
ἐκείνην εἰς τὴν ἐκείνην) ἐκείνην
ἐκείνην ἐκείνην ἐκείνην ἐκείνην.

10 Διὰ τὴν ἐκείνην ἐκείνην
ἐκείνην ἐκείνην ἐκείνην καὶ τὸ
ἐκείνην ἐκείνην ἐκείνην ἐκείνην
ἐκείνην ἐκείνην ἐκείνην ἐκείνην.

11 Καὶ ἐκείνην τὴν ἐκείνην, ἐκείνην
καὶ

3

μοναρχία
ἐκείνην

20

ἐκείνην ἐκείνην.
ἐκείνην

καὶ ἐκείνην ἐκείνην ἐκείνην,
39

καυχώμενοι εἰς τὸ εἶδόν,
διὰ μέγα τὴν κυρίαν Ἰησοῦ
Χριστοῦ, διὰ μέγα τὴν ὁποίαν
παραδόχῃσιν τὴν φιλι-
αν.

12 Διὰ τὴν καθὼς διὰ μέ-
γα ἔως ἀνθρώπου ἡ ἀμαρτία
ἤλθεν εἰς τὸν κόσμον, καὶ διὰ μέ-
γα τὸ ἁμαρτίας ἤλθεν ὁ θάνα-
τος, καὶ ἵνα ὁ θάνατος ὑπε-
ρβῇ εἰς ὅλους ὡς ἀνθρώπους·
καὶ ὅσον ὅλοι ἡμαρτοί.

13 Διὰ τὸ ὅτι εἰς τὸ καὶ ὅσον
τὴν νόμον, ὅπου ἀμαρτία εἰς τὸ
καίμεται, ἀλλ' ἀμαρτία διὰ μέ-
γα, μὴ ὅπως νόμος.

14 Ἀλλ' ὁ θάνατος ἔβα-
σιλίστην ὅπου τὴν Ἀδάμ ὡς τὸ
καὶ ὅσον τὴν Μωυσέως, καὶ εἰς ἡ-
μέρας ὅτε διὰ ἀμαρτίας καὶ
τὴν ὁμοίωσιν τὴν παρανομίαν
ὡς τὴν Ἀδάμ, ὁ ὅπου ὁ Ἀ-
δάμ ἦν τύπος τὴν μέλλον-
τος.

15 Ἀλλ' ὅχι ὥστεν τὸ
σφάλμα, ἵνα ἢ καὶ τὸ χάρι-
σμα· διὰ τὸ ἵνα εἰς τὸ σφάλ-
μα τὴν ἔως ἀπέθανον οἱ πολ-
λοι, πολλὰ περισσότερον ἰσχυρο-
σθεσι ἡ χάρις τὴν Θεοῦ καὶ ἡ
δωρεὰ διὰ τὴν χάριν τὴν ἔως
ἀνθρώπου Ἰησοῦ Χριστοῦ εἰς ὅσον
πολλὸς.

16 Καὶ τὸ χάρισμα διὰ
τὸ ὅσον ἐκείνο ὅπου ἤλθεν διὰ
μέγα τὴν ἔως ἀνθρώπου ὅπου
ἀμαρτίας· διὰ τὸ καὶ ὅσον
ὅπου ἵνα εἴη εἰς κατήχημα,
ἀλλ' ὁ χάρισμα εἶναι εἰς δι-
καιώσιν ὅπου πολλῶν σφύ-
ματων.

17 Διὰ τὸ ἵνα μὴ τὸ σφάλ-
μα τὴν ἔως ἀνθρώπου ἔβασιλίσ-
την ὁ θάνατος, διὰ μέγα ἡ-
καίμεν τὴν ἔως; πολλὰ περισ-
τερον ἐκείνη ὅπου πέντε τὸ

πλῆθος τὸ δικαιοσύνης, ἡλικί-
ασι βασιλίστην εἰς τὴν ζωὴν
διὰ τὴν ἔως Ἰησοῦ Χριστοῦ.

18 Καθὼς λοιπὸν διὰ μέγα
ἔως σφάλματος, ἡλικίαν τὸ κα-
τήχημα, ἵνα καὶ διὰ μέ-
γα ἔως δικαιοσύνης ἡλικίαν
τὸ χάρισμα, εἰς ὅλους ὡς ἀν-
θρώπους εἰς δικαιοσύνην ζωῆς.

19 Καὶ καθὼς διὰ μέγα τὸ
παρανομίαν τὴν ἔως ἀνθρώπου,
οἱ πολλοὶ κατήχησαν ἀμαρ-
τωλοὶ, ἵνα καὶ διὰ μέγα τὸ
κατήχημα τὴν ἔως ἀνθρώπου δι-
καιώσιν κατήχησιν οἱ πολλοὶ δι-
καίοι.

20 Καὶ νόμος ἱμαρτίας, διὰ
τὸ πλεονάζει ἡ ἀμαρτία· ἀ-
λλ' ὅτε ἐπληρώσεν ἡ ἀμαρ-
τία, ἵνα ἐκτελέσῃ τὴν χάριν πα-
ρὰ νόμον.

21 Διὰ τὸ βασιλίστην καὶ ἡ
χάρις διὰ μέγα τὸ δικαιοσύ-
νης εἰς ζωὴν αἰώνιον, διὰ Ἰ-
ησοῦ Χριστοῦ τὴν κυρίαν, ὡς
καθὼς ἔβασιλίστην καὶ ἡ ἀμαρ-
τία εἰς τὸ θάνατον.

Κεφ. σ'. 6.

Τὸ ἡμεῖς εἰπαί λοιπὸν,
ἵνα καίμεν εἰς τὴν ἀ-
μαρτίαν, διὰ τὸ πλεονάζει ἡ
χάρις.

2 Μὴ ῥησίοι. ἡμεῖς ἐπεὶ
ἀπεθανόμεν καὶ τὸ ἁμαρτίας,
πῶς ἡμεῖς ζήσιν πλεονάζει
εἰς αὐτοὺς.

3 Ἡ δὲ ἡμεῖς ἡμεῖς, ὅτι ὅ-
σον ἔβασιλίστην εἰς τὸ Χριστὸν
Ἰησοῦν, εἰς τὸ θάνατον ἔβα-
σιλίστην.

4 Διὰ μέγα τὸ βασιλίστην
τὸ λοιπὸν ἵνα πικρὸν μα-
ζι μετ' αὐτοῦ εἰς τὸ θάνατον,
διὰ τὸ σφαιρατισμὸν καὶ ἡ-
μεῖς εἰς κατήχημα ζωῆς, κα-
θὼς

Z 2

πικρα

δὲς ὁ Χρὶςτὸς ἀνίστη ἐκ νεκρῶν, διὰ τὸ μῖσος τὸ δόξας τὸν πατέρα. δὲν εἶστι δὲ τοῦ καὶ τοῦ εἰς τὸ νό-

5 διατὶ ἰδὼν ἐκκατηρῆσθαι μὲν μὴ τὸ Χρὶστὸν εἰς τὸ ὁμοίωμα τὸ ἀναστασάσκει.

6 Γνωρίζοντες οὖν, ὅτι ὁ παλαιός μας ἀνθρώπος ἐκκατηρῆσθαι μὴ μὴ τὸ Χρὶστὸν, διὰ τὸ χαλαρῶν τὸ σῶμα τὸ ἀμαρτίας, νὰ μὴ δαλδωμὲν ἀμῆς πλέον τὴν ἀμαρτίαν.

7 Διατὶ ἐκείνῳ ἐπὶ ἀπο-
θανῇ, ἐλδιδεσθῆναι ἀπὸ τῆς ἀμαρτίας.

8 Καὶ ἰδὼν ἀποθανομένῳ μὴ τὸ Χρὶστὸν, περὶ τοῦ ὅτι καὶ δι-
λωρὴν ζῆσαι μὴ μὴ αὐτῶν.

9 Ἐξούσιαν νὰ ἡξίωσιν, ὅτι ἐπειδὴ ὁ Χρὶςτὸς ἀνίσταται ἐκ νεκρῶν, δὲν ἀποθνήσκει πλέον, ὁ δὲ θάνατος αὐτῶν πλέον οὐκ εἶναι ἀπὸ τῆς αἰωνιότητος.

10 Διατὶ καὶ ὁ ἀπὸ θανάτου (ὁ Χρὶςτὸς) ἀπέθανεν καὶ τὴν ἀμαρτίαν, μὴν φορεῖν ἀμὴ καὶ ὁ ζῶν, ζῆν εἰς τὸ Θεόν.

11 Τίνας λόγους καὶ ἰσχύς, λογαριάζει τὸν λόγους νὰ εἶστι νεκροὶ ὅσοι εἰς τὴν ἀμαρτίαν, καὶ νὰ ζῶντες εἰς τὸ Θεόν, διὰ τὸ μῖσος τὸ Ἰησοῦ Χρὶστὸς τὸν Κυρίου μας.

12 Ἀς μὴ βλασφημῶμεν λοιπὸν ἢ ἀμαρτία εἰς τὸ θνήσκοντες κορμί, εἰς τὸ νὰ ὑπακούωμεν τὴν ἀμαρτίαν εἰς τὸ ὅτι-
δομῶμεν τὸ κορμί.

13 Μὴ ἢ νὰ παρεκκλίνωμεν τὰ μέλησας ἄρματα τὸ ἀδικίας εἰς τὴν ἀμαρτίαν, διὰ τὸ παρεκκλίνωμεν τὸν λόγους εἰς τὸ Θεόν, ὡς ἀπὸ ἐξουσίας κατὰ τὸν νόμον ζῶμεν, καὶ τὰ μέλησας ἄρματα δικαιοσύνης εἰς τὸ Θεόν.

14 Διατὶ ἡ ἀμαρτία οὐκ

ἔχει οὕτως βασιλεύσει· διὰ τὸ δὲν εἶστι δὲ τοῦ καὶ τοῦ εἰς τὸ νόμον, διὰ τὸ δὲ τοῦ καὶ τοῦ εἰς τὸ νόμον.

15 Τί λοιπὸν; νὰ ἀμαρτη-
σωμὲν διατὶ δὲν εἰμενεγόστο κατὰ εἰς τὸ νόμον; διὰ εἰς τὸ χάριν; μὴ γινώσκω.

16 Δὲν ἡξίωται ὅτι εἰς ἐκείνους ἐπὶ παρεκκλίνωμεν τὸ λόγους δὲ εἰς τὴν ὑπακούωμεν, εἶστι δὲ εἰς ἐκείνους ἐπὶ ὑπακούωμεν;

17 Ἀλλὰ δόξα σοι ὁ Θεός· ὅτι ἰσχύς καὶ ἡσυχία δὲ εἰς ἀμαρτίαν, ἀμὴ ὑπακούωμεν ἀπὸ καρδίας καὶ πόπιν τὸ διδω-
μεν τὸ ἰσχύς καὶ ἡσυχία.

18 Καὶ ἐξούσιαν νὰ ἐλδιδε-
σθῆκατε ἀπὸ τῆς ἀμαρτίας, ἐλδιδεσθῆκατε εἰς τὴν δικαιοσύνην.

19 Ἀνθρώπους λέγει δὲ τὴν ἀδελφότην τὸν σαρκοῦσας, καθὼς λοιπὸν παρεκκλίνωμεν τὰ μέλησας δὲ εἰς ἀκαθαρσίας καὶ τὸ ἀνομιάν, ἵνα τὸν πα-
ρεκκλίνωμεν τὰ μέλησας δὲ εἰς δικαιοσύνης εἰς ἀγαθόν, τὸ δικαιοσύνης εἰς ἀγαθόν.

20 Διατὶ ὅταν ἦσαν δὲ εἰς ἀμαρτίαν, ἦσαν ἐλδιδεσθῆκατε ἀπὸ τῆς δικαιοσύνης.

21 Ποῖον λοιπὸν καρπὸν εἶ-
χετε νῦν, εἰς ἐκείνους τὰ ὅσα-
ματα, εἰς τὰ ὅσα τὰ ὅσα ἐκ-
κατηρῆσθαι; διὰ τὸ τὴν αἰ-
ωνιότητα τὸν ὅσον τὸν ὅσον.

22 Ἀμὴ τὸν ὅσον ἐξούσιαν νὰ ἐλδιδεσθῆκατε ἀπὸ τῆς ἀμαρ-
τίας, καὶ νὰ ἐλδιδεσθῆκατε εἰς τὸ Θεόν, ἵνα καὶ καρπὸν εἰς ἀγαθόν, καὶ τὸ τὴν αἰ-
ωνιότητα.

23 Διατὶ ἡ πληρονομία τὸ ἀμαρ-

αὐτῶν,

16

17

23 δὲν οὐκ οὐκ

10 καὶ ὁ
καὶ ὁ

καὶ ὁ

μα ἐκείνῳ ὅτῃ ἀνάσθῃσι τ' Ἰη-
σοῦς ἐν νεκρῶν, κατωκῶ εἰς ἱ-
στοῦς· ἐκείνῳ ὅτῃ ἀνάσθῃσι τ'
Χρυστὸς ἐν νεκρῶν, εἴλεν ζω-
ποιῶσι καὶ τοῖς θνητοῖσι κε-
ρμῖα, διὰ μέσην τῇ πύθιατος-
τι ὅτῃ κατωκῶ εἰς ἱστοῦς.

12 Λοιπὸν, ἀδελφοί, χαί-
 ρα εἴμισιν ἡμῖς, ὃ χ εἰς τὴν
 σάρκα, καὶ ζῆλον σαρκικόν.

13 Διατι ἂν ζῆτε σαρκικῶς,
μᾶλλον ἐν ὀπθεῖντε· ἀμὴν
ἐν διατινῶντε & πρᾶξις τῷ
κορμῷ μὲ τὸ πνεῦμα, εἴτε
ζῆσθ.

14 Διατὲ ὅσοι (ἀνθρώποι)
κυβερνῶνται μετὰ τὸ πνεῦμα τοῦ
Θεοῦ, ἵνα π. 17) ᾤοντο Θεοῦ.

15 Διὰ τὸ ἐλάβετε πνεύ-
μα ὁλοκαίᾳ· πάλιν εἰς φόβον,
ἀλλὰ ἐλάβετε πνεύμα τ' ὑπο-
τάσεως, μὴ τὸ ὅποιον κεῖται,
ἀλλὰ, ὁ πατήρ.

16 Αὐτὸ τὸ πνεῦμα εἰς τὸ
πνεῦμαμας συμμαρτυρεῖ, ὅτι
ἡμεῖς τέκνα τοῦ Θεοῦ.

17 Καὶ ἐὰν ἔμοιγε τίνα, ἔμοιγε καὶ κληρονομοὶ κληρονομοὶ μὴ τῷ Θεῷ, καὶ συγκληρονομοὶ τῷ Χριστῷ, ἐὰν πάρεμὴν μαζὶ (μετ' ἧς Χριστὸν) διὰ τὴν δοξασιάν μαζὶ μετ' αὐτοῦ.

18 Διατι λογαριάζω ὅτι τα
παθήματα ἐν ταῖς τῷ καιρῷ δι-
ᾷ) ἄξια εἰς τὸ δοξάζειν ὅτι μὲν
λοι καὶ δοξαζομένη εἰς ἡμᾶς.

19 Διατι ἡ κτίσις ἀπατέ-
λει, ἐλπίσται ἡ φανέρωσι τῆ
ἡμῶν τῷ Θεῷ.

20 Διατὶ ἡ κτίσις ὑποτά-
χθῃ εἰς τὸ ματαιώματα, ὅχι θι-
γματικῇ ἀλλὰ διὰ κρίσεως ο-
ποῦ τὸ ὑποτάξεν (εἰς τὸ μαται-
ώματα ἰσότης.)

21 Μὲ ἰλπίσαι, ὅτι καὶ αὐτὴ
ἡ μαρτυρία οὐκ ἔστιν ἰσχυρὰ ὥστε

ἡ σκλαβία τῆς οὐρανοῦ, εἰς τῆς
ἐκκλησιαστικῆς τῆς δόξης τῆς ἡμετέρας
Θεῶ.

22 Διατὴ ἡξούρομφυ ὅλη ὅλη
ἡ κτίσις αἰασταίξει μαζί κα
συμποιῇ ἰας τῶρα.

23 Καὶ ὅχι μόνον ἡ κτίσις,
ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ ἡμεῖς, ἐστὶναι γὰρ
ἐν ᾧ ἡ ἀπαρχὴ τοῦ πνι-
μαίου, καὶ ἡμεῖς αὐτοὶ λό-
γῳ ἀναγεννάμεθα ἑαυτοὺς,
ἀπαντηχοῦντες ὑποταγὰς ἡμῶν
ἢ ἰδωθῶμεν τὸ κομήμα.

24 Διατὶ ἡμεῖς μὲν ἡ ἐλπί-
δα ἐσώσμεθα· καὶ ἡ ἐλπίς ἡ βλί-
πομένη, δὲν ἐστὶ ἐλπίς· διατὶ
ἐκείνη ὅπου βλέπει κανεῖς, δι-
ατὶ τὸ ἐλπίζει πλέον·

25. Ἀλλ' εἰς σῆμα οὕτω δὲ
βλέπομαι ἐλπίζομαι, τὸ ἀπαν-
τηχέομαι μὲ ὑπομένει.

26 Ὁμοίως καὶ τὸ πνεῦμα
βουθεῖ εἰς τὴν ἀνδρείαν μας ὅτι
εἰς ἐξέθρυψεν τὴν καὶ ἀνταρξή-
σασθαι, καθὼς ἀπεπεί· ἀλλ'
αὐτὸ τὸ πνεῦμα παρεκδιδοί δια-
λόγημας μὲ συνάγωγας ἀλόγη-
τας.

27 Καὶ ἐνῆντο ὁ παῖς Ἰησοῦς
ταῖς ἡμετέρας καρδίαις, ἡξίουται τὸ
τοιοῦτον τὸ φρόνημα τῷ πνυόματι
ὅτι παρεκδόχῃ διὰ τοῦ ἀγίου
χρῆσθαι Θεόν.

21 Καὶ ἠξόλουν· ὅτι ὅλα
τὰ πρῶτα πάντα συνήρουν· εἰς
τὸ ἀγαθόν, εἰς ἐκείνους ὅπου ἀ-
γαπήσει ὁ Θεὸς, οἱ ὅποιοι ἐν
καρδίᾳ αὐτοῦ ἦν ὁ ἀγαθός.

29 Ὁ ἐκείνης ὁπὸ αὐ-
τῆς ἀρτί. Ἐν γυνὴ ὁμοίαι τῇ
ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ διὰ τὴν ἡμέ-
ραν αὐτὴν ἀποστύτου ἀνάμυσ-
τος πολλὰς ἀφελῶς

ἀφ' ὧν, ἐκ τῆς καὶ ἀνάστα· καὶ
ἐκ τῆς οὗτ' ἀνάστα, ἀκρίβως

mg ^F αἰσθητικὴ ἀπολογία
σε τὰς ἐκδόσεις

κωνηῖται δικαιοσύνην, ἵνα
δοσθῇ τῷ δικαιοσύνῃ. δι-
καιοσύνη (λέγω) ἵνα εἶναι
δοτὸ πίστιν.

31 Ἀλλὰ ὁ Ἰσραὴλ κατα-
ράτος νόμον τὸ δικαιοσύνης,
δὲν ἔφθασεν εἰς τὸ νόμον τὸ
δικαιοσύνης.

32 Διαπὶ, ὅτι δὲν (ἐξῆτα)
δικαιοσύνην δοτὸ τῷ πίστιν,
ἀλλὰ ἀπὸν δοτὸ τὰ ἔργα αὐτοῦ
μου· διαπὶ ἐσκόνησαν εἰς τὸ
πῆρεν αὐτὸ σκευδαίον.

33 Κατὰ εἶναι γαργα-
μῆον· τὰ ἐπὶ βάλαν εἰς τῷ
Σιὼν πῆρεν σκευδαίον· καὶ
πῆρεν σκευδαίον· καὶ καὶ
ἵνασ ὅτι πιστὸς εἰς αὐτὸν, δὲν
δίδει εἰς τὸν πῆρεν.

Κεφ. ι'. 10.

3 Ἀδελφοί, ἡ ἐπιθυμία τὸ ἰδι-
κῆμα καρδίας, καὶ ἡ πα-
ρκαλίσιμος εἰς τὸ Θεὸν διὰ
τὸ Ἰσραὴλ εἶναι διὰ τῷ σω-
τηρίῳ.

2 Διαπὶ καὶ μετὰ τὸν ὅτι
ἔχεις ζῆλον Θεῷ, ἀλλὰ ὅχι
μὲν γὰρ.

3 Διαπὶ ἔστις τὰ μὲν
γνωρίζου τῷ δικαιοσύνῃ
τῷ Θεῷ, καὶ τὰ ζῆλος τὰ ζη-
τεῖ τῷ δικαιοσύνῃ τῷ ἰ-
δικαίῳ, δὲν υποτάχθηκαν
εἰς τῷ δικαιοσύνῃ τῷ Θεῷ.

4 Διαπὶ τὸ τῷ Θεῷ αὐτὸ
εἶναι ὁ Χριστὸς εἰς δικαιοσύνῃ
εἰς καὶ ἵνα ὅτι πιστὸς.

5 Διαπὶ ὁ Μωϋσῆς γράφει
τῷ δικαιοσύνῃ ὅτι εἶναι ἀ-
πὸ τὸ νόμον, λέγοντες ὅτι ὁ ἀν-
θρώπος ὅτι ὅτι καὶ αὐτὰ,
δίδει ζῆλον διὰ μέσους.

6 Αὐτὸ ἡ δικαιοσύνη ὅτι
εἶναι δοτὸ τῷ πίστιν, ἵνα λέ-
γει, τὰ μὲν εἰπὴ· μέσος εἰς τὸ
καρδίῳ, τίς δίδει ἀνίστα εἰς

τὸ Θεὸν, ταῦτα τὰ κατὰ ἀ-
σιν τὸ Χριστόν.

7 Ἡ τίς δίδει κατὰ εἰς
τῷ αἵματι, ταῦτα τὰ κατὰ
ἀσιν αὐτὸν τὸ Χριστόν ἐκ πη-
κῶν.

8 Ἀλλὰ τί λέγει; ὁ λόγος
εἶναι σιμῶν εἰς τὸ σῶμα,
καὶ εἰς τῷ καρδίῳ, ἵνα τὸ
εἶναι ὁ λόγος τὸ πίστις, τὸ
ὅπου κατὰ τὸν.

9 Ὅτι ἀφ' ομολογίης μὲν
τὸ σῶμα Κυρίου Ἰησοῦ, καὶ
πιστὸς μὲν εἰς τῷ καρ-
δίῳ, ὅτι ὁ Θεὸς τὸ ἀνέστη-
σιν ἐκ νεκρῶν, δίδει σωθῆναι.

10 Διαπὶ μὲν τῷ καρδίῳ
πιστὸς εἰς δικαιοσύνῃ, καὶ
μὲν τὸ σῶμα ομολογῆται εἰς
σωτηρίῳ.

11 Διαπὶ λέγει ἡ γὰρ καὶ
κατὰ ἀνθρώπου ὅτι πιστὸς
εἰς αὐτὸν, δὲν δίδει εἰς τὸν.

12 Διαπὶ δὲν εἶναι διαφο-
ρὰ Ἰσραὴλ καὶ Ἰουδαίου· δι-
απὶ ὁ αὐτὸς εἶναι ἀντίθετος ὅτι
τῷ, καὶ ὅτι πλεονάζει ὅτις ἐκεί-
νος ὅτι τὸ ὅτι κατὰ τὸν.

13 Διαπὶ καὶ ἵνα ὅτι ἰ-
πιδιῶν τὸ νόμον Κυρίου, δίδει
σωθῆναι.

14 Πῶς λοιπὸν ἡμπορεῖται
τὰ ὅτι κατὰ τὸν εἶναι εἰς τὸ
ποῖον δὲν ὅτι τὸν, καὶ πῶς
δίδει πιστὸς ἐκείνῃ ὅπου
δὲν ἀκούει; καὶ πῶς δίδει
ἀκούει χωρὶς κατὰ ὅτι τὰ
κατὰ τὸν.

15 Καὶ πῶς δίδει κατὰ τὸν
ἐπὶ δὲν κατὰ τὸν, κατὰ τὸν
γαργαμῆον· πῶς εἶναι δι-
μορφὰ τὰ πῶς ἐκείνῃ ὅτι
πῶς ἀκατάστατος τὸ εἶναι
ἐκείνῃ λέγω ὅτι ἀκατάστατος
τὰ ἀκατάστατος.

16 Ἀλλὰ ὅχι δίδει ὅτις ἐκεί-
νος

σαι τὸ διαβήλον, διατὶ ὁ μὲν μοναχός, καὶ κυριεύει τὰ
ἡσυχίας λέγει· Κύριε, τίς ἐ-
πισθύνει εἰς τὸ κήρυγμα;

17 Ἡ πίστις λοιπὸν εἶναι ὡς
ἀκούς, ἢ ὡς εἶναι διὰ μέ-
σου τοῦ λόγου τοῦ Θεοῦ.

18 Ἀλλὰ λέγω μὴ τὰ δὲν
ἄκουσθαι· βλάψαι εἰς ὄφελος τὴν
ψυχὴν ἀναγὰν ἢ βλάψαι, καὶ εἰς
τὸ ἄκουσαι τὸ εὐαγγέλιον τὰ λό-
για.

19 Ἀλλὰ λέγω μὴ τὰ δὲν
ἰγνώσκειν ὁ Ἰσραὴλ· περὶ τοῦ
ὁ Μαυθὺς λέγει· ἰγὼ θέλω
οὐκ παρεκκλίνουσι εἰς ῥήματα,
διὰ μέσου ὧν ἴδους ὅτι δὲν
εἶναι ἰδιώματα, μὴ ἰδῶν λέ-
γει ἀσυνέτως θέλω οὐκ παρε-
κκλίνουσι εἰς ῥήματα.

20 Καὶ ὁ Ἰσραὴλ δοπο-
μα καὶ λέγει, ἐρίψω εἰς ἡ-
κίνας ὅτι δὲν μέλει τῶν
ἰδιωμάτων εἰς ἐκείνους ὅτι
δὲν ἰσοπῶσθαι διὰ λόγου.

21 Καὶ εἰς τὸ Ἰσραὴλ λέ-
γει, ὄφελος τῶν ἡμετέων εἴχα-
ται ἡμετέρας τὰ ῥήματα εἰς
λαὸν ὅτι δὲν περὶ τῶν κα-
πλῆναι.

Κεφ. ιδ. ιι.

Ἐγὼ λοιπὸν, μέντοι ὁ Θεὸς
ἐπέδωκε τὸ λαόν, μὴ
ῥηνοῦ· διὰ τὴν καὶ ἰγὼ ὅμως Ἰ-
σραὴλ, δὲν τὸ σπέρμα τοῦ
Ἀβραάμ, δὲν τὸ φρούλον τοῦ
Βενιαμίν.

2 Δὲν ἐπέδωκεν ὁ Θεὸς τὸ
λαόν, τὸ ὅποιον παραγράφε-
ται, ἢ δὲν ἡρώμεται τί λέγει
ἢ γράφει, εἰς (τὴν ἱστορίαν)
ἡλία, πῶς αὐτὸς συντυχί-
ται εἰς τὸ θεῖον εἰς τὴν αὐτὴν τὴν Ἰ-
σραὴλ λέγει.

3 Κύριε, ὅτι περὶ τῶν
ἰσχυρότων, καὶ τὰ δύσιστα
δοῦν ἰσχυρότων· καὶ ἰγὼ δὲν

μὲν μοναχός, καὶ κυριεύει τὰ
πᾶν τὴν ζωὴν.

4 Ἀλλὰ τί τὸ λέγει ἢ ἐ-
πόμενοι τοῦ Θεοῦ, ἀφῆσα δι-
α λόγου ἐπὶ τὴν ἱστορίαν ἀν-
δρες, ὅτι δὲν ἰσχυρότων εἰς
τὴν Βαβυλῶν.

5 Ἐγὼ λοιπὸν καὶ εἰς πᾶν
τὸ καὶ ἐμὴν ἱστορίαν λέγει· καὶ
ἐκλογὴν ῥημάτων.

6 Καὶ ἐγὼ εἶναι δὲν τὴν
ῥημάτων, δὲν αὐτὴν πᾶν τὸ
ῥημάτων· διὰ τὴν ὁμολογίαν, ἢ ῥημάτων
δὲν εἶναι πᾶν ῥημάτων· ἀλλὰ
δὲν εἶναι δὲν τὸ ῥημάτων, δὲν αὐ-
τὴν πᾶν ῥημάτων, ὁμολογίαν τὸ ῥη-
μάτων, δὲν εἶναι πᾶν ῥημάτων.

7 Τί λοιπὸν ἐκείνο ὅτι δὲν
τὸ Ἰσραὴλ, δὲν τὸ ἐπιτυχί-
ται· ἀλλὰ οἱ διδόντες τὸ ἐπιτυ-
χαι. καὶ οἱ ἐπιτυχίται μὴ ἐπι-
τυχίται ἀπ' αὐτοῦ.

8 (Καὶ δὲν εἶναι γράμ-
ματα, ἰδιωμάτων ὁ Θεὸς πᾶν
μα ἐμὴν ῥημάτων, μὴ τὰ
μὴν βλάψαι, καὶ αὐτὰ τὰ μὴν
ἀκούει) ὡς τὴν σήμερον ἡ-
μέραν.

9 Καὶ ὁ δαδὶς λέγει, δὲ
ῥημάτων ἢ περὶ τῶν εἰς
καὶ εἰς κυριεύει καὶ εἰς σπέρ-
ματος, καὶ εἰς ἀνταρκαίαν.

10 Ἀς σκοπεῖν τὰ μὴ
τῶν καὶ μὴν βλάψαι, καὶ
τὴν ῥημάτων ἐμὴν ῥημάτων
πᾶν τῶν.

11 Λέγω λοιπὸν, μέντοι ἡ-
πᾶν τῶν, διὰ τὰ πᾶν τῶν, μὴ
ῥημάτων, ὅτι τὸ πᾶν τῶν αὐ-
τῶν, ἰγὼ σπέρμα εἰς τὸ
ἰδῶν, τὰ παρεκκλίνουσιν ἐκεί-
νοι εἰς ῥημάτων.

12 Καὶ ἐγὼ τὸ πᾶν τῶν αὐ-
τῶν, εἶναι πᾶν τῶν αὐ
ῥημάτων, καὶ τὸ ἐκλογίαν εἰ-
ναι πᾶν τῶν ὅτι ἰδῶν, πᾶ-
ν

ἰγὼν ἰσχυρότων

βελόν

ἀντιρρήσεις

σω μέλλον τὸ πλῆθος αὐτῶν·
 13 Διατὶ ἰσὺ λόγῳ εἰς τὸ
 σᾶς τὰ ἱθύν. εἰς ὅσον ἐμὰ
 ἰσὺ ἀποστῶν ἰθύν, πρὸς τὸ
 ὑπερσύνδωμα.

14 Ἰσως καὶ παρεκινήσω
 εἰς ζήλῳ τὴν σάρκα μου καὶ
 σὺ σὺ μαρτυρῶς ἀπ' αὐτῶν.

15 Διατὶ ἰσὺ ἡ δοπολήτης
 τῶν φιλικῶν τῶν κόσμων, ποῖα
 θέλει εἶναι ἡ διέξωσις τῶν πα-
 ρα ἡ ζῶν ἡ ἐκ νεκρῶν.

16 Καὶ ἰσὺ ἡ ἀπαρχὴ εἶναι
 ἀρχαί, καὶ τὸ ζύμωμα εἶναι ἀ-
 ρχόν· καὶ ἰσὺ ἡ ρίζα εἶναι ἀ-
 ρχία, καὶ τὰ κλάδια εἶναι ἀρχία.

17 Ἀλλὰ ἀνίσωσιν καὶ κατόπισ-
 θεν τὰ κλάδια ἰσχυροτέρῃ φθι-
 κῶν, καὶ ἰσὺ ὅπως ἀρχιελεῖς
 ἐκινετοῦ εἰς τὸ πεπνυγῶν,
 καὶ ἰσὺς συγκοινωνῶν τὸ ρίζας
 καὶ τὸ ὑπερσύνδωμα τὸ ἰσχυρῶν.

18 Μὴ καυχῶμαι ἐν σπουδῇ
 τῶν κλάδων, καὶ ἐν κατακαυ-
 ρῶσιν, ἰσὺ δὲν βασίς τῶν
 ριζῶν, ὅτι ἡ ρίζα βασίς ἐ-
 στί.

19 Θέλει εἰπεῖ λοιπὸν
 ὁ ἐκκεῖθεν τὰ κλάδια διὰ
 τὰ ἰσχυροτέρῃ ἰσὺ.

20 Κόψα (λόγους) διὰ τὸ
 ἀπιστίας ὁ ἐκκεῖθεν, ἀλλὰ
 ἰσὺ εἰσὶν μὴ πείσιν, μὴ κα-
 νεύξας λοιπὸν, ὅτι φοβῶ.

21 Διατὶ ἰσὺ ὁ Θεὸς δὲν ἰ-
 σχυροτέρῃ τὰ φυσικὰ κλάδια,
 μήπως καὶ δὲν λησθῇ ἐν ἰ-
 στί.

22 Ἰσὺς λοιπὸν καὶ σπουδῇ
 καὶ δοπομίαν τῶν Θεῶν, εἰς ἰ-
 καίνας ἐπὶ ἰστίαι, δοπομί-
 αν, καὶ εἰς ἰστίαι, καὶ σπουδῇ,
 ἐν σταθῶν εἰς τὴν καὶ σπουδῇ.

23 Καὶ ἐκείνοι ἀντὶ τὸν ἀ-
 σπείνουν εἰς τὴν ἀπιστίαν δι-

λατὶ ὁ
 Θεὸς τῶν δυνατῶν πάλιν νῦν
 εὖ ἰσχυροτέρῃ.

24 Διατὶ ἰσὺ ἰσὺ ὁ ἐκκε-
 πῆς ἀπὸ τῶν φυσικῶν ἀρχαί-
 λαίῳ καὶ ἰσχυροτέρῃ εἰς ἀ-
 πὸ τὸ φύσιν εἰς καὶ ἰσὺ ἰσά-
 αν, πρὸς μέλλον ἰστίαι οἱ φυ-
 σικοί, διὰ τὸν ἰσχυροτέρῃ εἰς
 τὴν ἰστίαι εἰστίαι.

25 Διατὶ ἰσὺ δὲν θέλει
 ἀδελφοί, τὰ μὴ ἰσχυροτέρῃ
 ἰστίαι τὸ μυστήριον ἰστίαι (διὰ
 τὰ μὴ εἰς φθίνου εἰς τὴν
 λόγους) ὅτι τὸ φυσικὸν μα-
 ρτύριον ἰστίαι εἰς τὸ ἰσχυρῶν,
 ἰστίαι ὅτι ἰστίαι τὸ πλῆθος

26 Καὶ ἰσὺ θέλει σπουδῇ
 ὁ Θεὸς ὁ ἰσχυρῶν, καθὼς εἶναι
 γὰρ ἐκκεῖθεν. θέλει ἰστίαι ἀπὸ
 τῶν Σιαν ἐκείνῃ ὅτι ἰστίαι
 ἰστίαι, καὶ θέλει ἀποδιώξει τὸ
 ἀσπείνουν ἀπὸ τὸ ἰσχυρῶν.

27 Καὶ ἰστίαι εἶναι ἡ δια-
 τικὴ ἀπὸ λόγους εἰς αὐτῶν
 ἰστίαι ἰστίαι τὸ ἀμαρτίας-
 τες.

28 Ἐκείνοι λοιπὸν καὶ τὸ
 διαβόλιον, εἶναι ἰσχυροτέρῃ
 λόγους· ἀλλὰ καὶ τὴν ἰσχυ-
 ρὴν, εἶναι ἀσπείνουν διὰ τὸν
 πατέρα.

29 Διατὶ τὰ καὶ σπουδῇ
 καὶ τὸ καὶ σπουδῇ τῶν Θεῶν, εἶναι
 καὶ σπουδῇ ἀμαρτίας.

30 Καὶ καθὼς καὶ ἰστίαι ἐν
 καὶ σπουδῇ ἀσπείνουν εἰς τὸ
 Θεόν, καὶ τὸν διὰ τὴν ἀπεί-
 νουν, καὶ ἰστίαι ἰστίαι ἰστίαι, ἰσ-
 τία καὶ ἰστίαι τὸν Θεόν, ἰστίαι
 ἀπὸ τῶν.

31 Διὰ τὸν ἰστίαι καὶ ἀ-
 πείνουν τὸν Θεόν, ὅτι ἰστίαι
 ἰστίαι ἀπὸ τὸν Θεόν.

32 Διατὶ ὁ Θεὸς ἰστίαι εὖ
 ἐκείνους

19

ἡ παρὰ

25

μυστήριον

καὶ ἰστίαι

26 σπουδῇ - ἰστίαι

27

ἀσπείνουν

29

ὁ πατήρ

31

δὲν ἀσπείνουν
ἰστίαι τὸν Θεόν

κακόν δὲν κἀντιπλῆρομα
λοιπὸν τῆ νόμου εἶναι ἢ ἀνάπλη.

11 Ἐξαρτίπων, ἡξέθεντας
τὸ κωρὸν, ὅτι ὡς καὶ ἡμεῖς
εἶναι τὰ ἡξέθεντας, διὰ τὴν
πύσιν οὖναι κοινιτεράμας ἢ σω-
τηρίαν, παρὰ οὖν ὅπως διστα-
μῶν.

12 Ἡ ἡμέρα ἐπέσχετο, καὶ ἡ
ἡμέρα ἐπὶ ἡμεῖς, ἀρξάμενοι
δοτὰ λόγους, λοιπὸν τὰ ἔργα
τῆ σκέτης, καὶ ἀρξάμενοι
τὰ ἔργα τῆ φωτός.

13 Ἀς ἀρετατήσων, ὡς
καὶ αὐτοὶ ὅπως εἰσὶν αἱ
ἡμέραι, ὅς ἐστις ποιουντῶν καὶ
μύθων, ὅς ἐστις ἐκτελέσων, καὶ
ἀκαλοσίμων, ὅς ἐστις φιλονει-
κῶν καὶ ὁσίων.

14 Ἀλλ' ἐνδοξότες τὸ Κύ-
ριον, ἡμεῖς, ὡς ἐστις τὸ
μῶν φρονιζέμεν διὰ τὴν σκέ-
την, καὶ καὶ τὴν ὁδοποιήσε-
ταις.

Κεφ. ιδ', 13.

ΚΑΙ ἐκείνη ὅπως εἶναι ἀ-
δελφὸς εἰς τὴν πίστιν, δι-
σταθῶν εἰς τὴν λόγους, ὅς
εἰς φιλονεικίαν καὶ ὁδοποιή-
ταις.

2 Ἐπεὶ πιστεύει ὅτι εἶναι
ἡμέρα, καὶ φέρει τὸν ὅλον
ἐκείνην, ὅπως εἶναι τὴν
πίστιν, παρὰ τὴν λόγους.

3 Ἐκείνη ὅπως παρὰ τὴν
μῶν καὶ φρονιζέμεν ὅπως
εἶναι τὴν πίστιν, καὶ ἐκείνη
ὅπως παρὰ τὴν μῶν καὶ
φρονιζέμεν ὅπως εἶναι τὴν
πίστιν, καὶ ἐκείνη ὅπως
παρὰ τὴν μῶν καὶ φρονι-
ζέμεν ὅπως εἶναι τὴν πίστιν.

4 Ποῖον εἶναι τὸν ὅλον
καὶ φέρει τὸν ὅλον, καὶ
ἐκείνη ὅπως εἶναι τὴν
πίστιν, καὶ ἐκείνη ὅπως
παρὰ τὴν μῶν καὶ φρονι-
ζέμεν ὅπως εἶναι τὴν πίστιν.

5 Καὶ ἵνα μὴ κείνη τὴν
πίστιν, καὶ ἵνα μὴ κείνη
τὴν πίστιν, καὶ ἵνα μὴ
κείνη τὴν πίστιν, καὶ ἵνα
μὴ κείνη τὴν πίστιν, καὶ
ἵνα μὴ κείνη τὴν πίστιν.

6 Ἐκείνη ὅπως φρονιζέ-
ται, καὶ ἵνα μὴ κείνη τὴν
πίστιν, καὶ ἵνα μὴ κείνη
τὴν πίστιν, καὶ ἵνα μὴ
κείνη τὴν πίστιν, καὶ ἵνα
μὴ κείνη τὴν πίστιν, καὶ
ἵνα μὴ κείνη τὴν πίστιν.

7 Διὰ τὴν πίστιν, καὶ ἵνα
μὴ κείνη τὴν πίστιν, καὶ
ἵνα μὴ κείνη τὴν πίστιν, καὶ
ἵνα μὴ κείνη τὴν πίστιν.

8 Διὰ τὴν πίστιν, καὶ ἵνα
μὴ κείνη τὴν πίστιν, καὶ
ἵνα μὴ κείνη τὴν πίστιν, καὶ
ἵνα μὴ κείνη τὴν πίστιν.

9 Διὰ τὴν πίστιν, καὶ ἵνα
μὴ κείνη τὴν πίστιν, καὶ
ἵνα μὴ κείνη τὴν πίστιν, καὶ
ἵνα μὴ κείνη τὴν πίστιν.

10 Καὶ ἵνα τὴν πίστιν, καὶ
ἵνα μὴ κείνη τὴν πίστιν, καὶ
ἵνα μὴ κείνη τὴν πίστιν, καὶ
ἵνα μὴ κείνη τὴν πίστιν.

11 Διὰ τὴν πίστιν, καὶ ἵνα
μὴ κείνη τὴν πίστιν, καὶ
ἵνα μὴ κείνη τὴν πίστιν, καὶ
ἵνα μὴ κείνη τὴν πίστιν.

12 Καὶ ἵνα τὴν πίστιν, καὶ
ἵνα μὴ κείνη τὴν πίστιν, καὶ
ἵνα μὴ κείνη τὴν πίστιν, καὶ
ἵνα μὴ κείνη τὴν πίστιν.

A a 2

μὴ

13

ἀρεταί

14

καὶ ἀρεταί

7

ἀρεταί καὶ
ἀρεταί

8

ἀρεταί καὶ
ἀρεταί

4

καὶ ἀρεταί

μὲν εἰς τὸ θεῖον διὰ λόγου.

13 Πλέον λοιπὸν μὲν προ-
καλεῖται ἵνας τὸ ἄγιον· ὅθεν πε-
ρισσότερον, ὡς τοῦτο νὰ κρίνεται,
τὸ νὰ μὲν διδῇτε προσκομιμα
εἰς τὸ ἄσβεστον, ἢ σκάνδαλον.

14 Ἐξέλετο καὶ προσέειπε εἰς τὸ
Κύριον Ἰησοῦν, ὅτι καθεὶνα
προσκόμιμα δὲν εἶναι ἀκέραιον
εἰς τὸν λόγον, ἀλλ' εἰς αὐτοῖς
ὅπως τὸ λογιστὴν νὰ εἶναι τι-
μις ἀκέραιον, εἰς αὐτοῖς εἶ-
ναι ἀκέραιον τὸν.

15 Ἀλλ' ὡς καὶ νῦν νὰ λυ-
πῶμαι ὁ ἀσβεστός διὰ τὸ φα-
ρμακόν, δὲν περιπατεῖς πλέον
κατ' ἀγαπίω· μὲν καὶ νῦν μὲν
τὸ φάρμακόν ἐκείνου, διὰ τὸ ὁ-
πτεῖν ὁ Χριστὸς ἀπέθανε.

16 Ἐπεὶ μὲν βλάσφημοι
λοιπὸν τὸ καθόλου.

17 Διὰ τὸ ἡ βασιλεία τοῦ
θεοῦ δὲν εἶναι φανερὰ καὶ ποτὶν,
ὅθεν δικαιοσύνη καὶ εἰρήνη, καὶ
ἡσυχία εἰς Πνέμα ἁγίον.

18 Διὰ τὸ ἐκεῖθεν ὅπως δὲ-
λῶται μὲν ἡ πόλις τὸ Χριστόν, εἶ-
ναι εἰς πολλὰ εἰς τὸ θεῖον,
καὶ εἶναι δόκιμος εἰς τὸν ἀ-
σβεστόν.

19 Ἐμὲς λοιπὸν ἀσβεστοὺς
καὶ μὲν τὰ προσκομιμα τὸ εἰρήνην,
καὶ τὰ προσκομιμα τὸ εὐαγγελισμὸν·
καὶ καὶ ἵνας τὴν οἰκοδομὴν τὴν
ἁγίαν (καὶ τὴν ἐκκλησίαν).

20 Καὶ διὰ τὸ φανερὰ καὶ
τὸ ἔργον τοῦ θεοῦ· ὅλα μὲν
εἶναι καὶ ταῦτα, ὅθεν καὶ εἶ-
ναι εἰς τὸν ἀσβεστόν ὅπως νὰ
προσκόμῃ μὲν σκάνδαλον.

21 Καὶ εἶναι τὸ νὰ μὲν
φανερὰ καὶ, μὲν ὅτι νὰ πῶς
καὶ, μὲν ὅτι νὰ καὶ τι-
μις, εἰς τὸν ποῖον ὁ ἀσβεστός
σκανταλίζει, ἢ σκάνδαλίζει,
ἢ ἀδυνάτῃ.

22 Σὺ πῶς ἔχεις, ἔχων
εἰς τὸν λόγον ὁμοφροσύνην εἰς τὸ
θεῖον. καὶ τὸν καὶ εἶναι ἐκεῖ-
θεν ὅπως δὲν καὶ καὶ εἶναι τὸ λό-
γον εἰς αὐτοῖς ὅπως δὲν καὶ
(νὰ καὶ).

23 Καὶ ἐκεῖθεν ὅπως αἰ-
σθάνεται, ὡς φανερὰ εἶναι καὶ τα-
καὶ εἶναι, ὅτι δὲν καὶ
μὲν πῶς· καὶ καὶ προσκομιμα ὁ-
πτεῖν δὲν εἶναι ὅπως πῶς εἶναι ἀ-
μαρτία.

Καθ. 16. 15.

ΚΑΙ ὡς καὶ νῦν ἡμεῖς εἰ-
δωμένοι νὰ καὶ εἶναι τὰ
ἀδυνάματα τὸν ἀδυνάτων, καὶ
νὰ μὲν ἀρσενικὸν τὸν λόγον
μας.

2 Καὶ εἶναι λοιπὸν ἀπ' ἐ-
μῶς ἀς εἶναι τὸν καὶ εἶναι
εἰς τὸ καὶ, διὰ τὸ οἰκοδομῶν.

3 Διὰ τὸ καὶ ὁ Χριστὸς δὲν ἄ-
ριστος τὸν λόγον, ὅθεν καὶ
εἶναι καὶ εἶναι, οἱ ὁποῖοι
εἶναι ὅπως σὺ ἀνδρὶν ἡπι-
οῦ ἀπὸ εἰς ἡμῶν.

4 Διὰ τὸ ὅσα ἐκκλησία
καὶ εἶναι, ἐκκλησία διὰ τὸ
οἰκοδομῶν διὰ τὸ καὶ· διὰ
τὸ καὶ εἶναι, διὰ τὸ καὶ
τὸ καὶ εἶναι, τὸ καὶ εἶναι.

5 Καὶ ὁ θεὸς τὸν καὶ
καὶ τὸν καὶ, νὰ εἶναι
ὅπως νὰ εἶναι τὸ καὶ εἶναι
καὶ εἶναι, καὶ Χριστὸν Ἰησοῦν.

6 Διὰ τὸ καὶ εἶναι ὅπως
καὶ εἶναι, καὶ εἶναι, τὸν
καὶ εἶναι τὸν καὶ εἶναι Ἰησοῦν
Χριστόν.

7 Διὰ τὸν καὶ εἶναι τὸν
καὶ εἶναι, καὶ εἶναι καὶ
εἶναι εἰς εἶναι τὸν θεόν.

8 Καὶ καὶ εἶναι ὁ Ἰησοῦς
Χριστὸς νὰ εἶναι διὰ τὸν καὶ
εἶναι, διὰ τὸν καὶ εἶναι
τὸν

ὁποῖοι.

19

ὡς ἀνταρκαζόμενος

20

καὶ καὶ εἶναι

τῷ Θεῷ, διὰ τὴν βελτίωσιν τῶν
ταπεινῶν τοῦ πατρὸς.

9 Καὶ τὰ ἴδια νὰ διδάσκον
τὸ Θεόν, διὰ τὸ ἐκείνην, καθὼς
εἶναι γεγραμμένον, διὰ τὸ
θελεῖν οἱ οὐλοῦνται εἰς τὰ ἴ-
δια, καὶ θελεῖν ἡμεῖς τὸ διορ-
θεύειν.

10 Καὶ πάλιν λέγει, γρη-
τε ἴδιν μὲ τ' λαόν τε.

11 Καὶ πάλιν διδάσκει τὸ
Κύριον πάντας τὰ ἴδια, καὶ ἱ-
παινίσταται αὐτὸν ὅσοι οἱ λα-
οί.

12 Καὶ πάλιν ὁ Ἡσαΐας
λέγει, θελεῖ εἶναι ἡ εἰς αὐτὸν
ἵσταται, καὶ ἐκείνην ὅπως συκα-
θεῖ, θελεῖ νὰ ἀνυπερβῇ τὰ ἴ-
δια καὶ τὰ ἴδια θελεῖν ἰδοῦ-
σαι εἰς αὐτὸν.

13 Καὶ ὁ Οἰδὸς τ' ἐκείνην
ὁμολογεῖ νὰ σὺς πικρῶς, κα-
θὼς γρηῖ καὶ ἐκείνην διὰ μέγα τ'
πίστεως εἰς τὸ νὰ ἀφελῇ διὰ
ἑσέως εἰς τὴν ἡπίαν, μὲ τὴν
δωάντων τῶν ἀγίων Πνεύματος.

14 Καὶ πάλιν, ἀδελφοί μου,
καὶ ἰσχυρῶς διὰ λέγουσας, ὅ-
τι καὶ αὐτὴ ἑσέως εἶναι γρη-
ται καὶ ὁμοιωθῶν γρηῖται καὶ
λέγουσας γρηῖται, καὶ δωάντων
νὰ μετὰ τὰς ἑσέως τ' ὁμοίαν.

15 Καὶ ἰσχυρῶς ὁμοίαν
πολυμερῶς, ἀδελφοί μου, ὡς
ἐκείνην διδάσκας, διὰ τὴν
γρηῖται ἑσέως μὲ ἑσέως ὅπως τ'
Θεόν.

16 Εἰς τὸ νὰ ἑσέως ὁμοίαν
τῆς τ' ἑσέως Χριστοῦ εἰς τὸ ἴ-
δια, νὰ ἑσέως τὸ διαγρηῖται
τῷ Θεῷ, διὰ τὸ γρηῖται ἡ ὁμοίαν
σπορῶν τῷ ἴδιον ὁμοίαν δι-
τῷ, ἡ γρηῖται μὲ Πνεύμα
ἑσέως.

17 Ἐξ ὧν λοιπὸν καὶ γρηῖται
ἐν Χριστῷ ἑσέως, εἰς τὸ ὁμοίαν
γρηῖται τῷ Θεῷ.

18 Διὰ τὴν δὲν θελεῖν ὁμοίαν
τῆς νὰ εἰπὼ τίποτε ὅπως δὲν
ἑσέως ὁ Χριστός, διὰ μέγα
μὲ, εἰς τὸ νὰ ὁμοίαν τὰ
ἴδια μὲ λέγον καὶ ἑσέως.

19 Μὲ δωάντων ὁμοίαν καὶ
πνεύματι τ' Θεῷ· εἰς τὸς
ὅπως νὰ ἑσέως ἑσέως ὁμοίαν
ἑσέως καὶ γρηῖται ὁμοίαν
ἑσέως, τὸ διαγρηῖται τῷ
Χριστῷ.

20 Καὶ ἑσέως ἑσέως ὁμοίαν
καὶ μέγα τὸ ὁμοίαν
νὰ διαγρηῖται, ὅπως ἑσέως
ὅπως ὁμοίαν ὁ Χριστός, διὰ
νὰ μὲν ὁμοίαν ἀπὸ τῆς εἰς ὁμοίαν
λοῦσας ὁμοίαν.

21 Ἀλλὰ καθὼς ἑσέως,
εἰς ὁμοίαν ὅπως δὲν ὁμοίαν
καὶ τῷ Θεῷ, θελεῖν ἑσέως καὶ
ἑσέως ὅπως ὁμοίαν ἀπὸ τῆς, δι-
καῖται γρηῖται.

22 Διὰ τὸ ὁμοίαν
τ' ὁμοίαν τῆς ὁμοίαν, νὰ ἑσέως
εἰς ὁμοίαν.

23 Ἀλλὰ τῶν μὲν ἑσέως
πλεονεξίαν εἰς τὰ καὶ τῶν
τῶν, καὶ ἑσέως ἀπὸ τῶν, νὰ
ἑσέως εἰς ὁμοίαν τῶν πολλὰς
χρηῖται.

24 Ὅταν πλεονεξίαν εἰς τὴν
ἑσέως, θελεῖ ἑσέως εἰς ὁμοίαν
διὰ τὴν ἑσέως ὁμοίαν ἀπὸ
αὐτῶν νὰ σὺς ὁμοίαν καὶ ὁμοίαν
σὺς νὰ ἑσέως ὁμοίαν ἑσέως. ἀ-
πίστεως καὶ γρηῖται ὁμοίαν λέγου-
σας εἰς καὶ τῶν τῶν.

25 Ἀλλὰ τῶν πλεονεξίαν εἰς
τὴν ἑσέως ὁμοίαν ὁμοίαν τῶν
καὶ ὁμοίαν.

26 Διὰ τὴν ὁμοίαν ἡ Μακε-
δονία καὶ Ἀχαΐα νὰ καὶ τῶν
καὶ τῶν βουθεῖται εἰς ὁμοίαν
καὶ ὁμοίαν ὁμοίαν εἰς τὴν
ἑσέως ὁμοίαν.

A 1

27 Δὲν

πνεύματι
ἑσέως

πνεύματι

τῶν μητρὶν αὐτῶν καὶ ἐμῶν. Κυρίως Ἰησοῦ Χριστοῦ ἀεὶ ᾧ
14. Χαιρετίζετε τὴν Ἀσίαν - ἡμεῖς ἰσχυρῶς Ἀδελφῶν.

14 Χαιρετίζετε τὸν Ἀσὺν· ἡμεῖς ὁδοῦν ἄνθρωπον.
 κερταῖν, τὸ Φλίγγοντα, τὸ Ἐρμῶν, 21 Σὰς χαιρετίζουσιν ὁ Τε-
 τὸ Πατριάρχου, τὸ Ἐρμῶν, καὶ μέντωρ ὁ συμπαρόντος, καὶ Λε-
 ὅτι ἀλλήλους ὅτι εἶναι μαζὶ καὶ τὸν Ἰσάου καὶ Σασιπάλους
ἡμεῖς ἀνθρώπων.

15 Χαιρήσιντες ἃ φιλο- 27 Σὺς χαιρήσῃς ὁ Κυρίῳ
 ρον, καὶ τῷ Ἰακώβ. ἃ Μαρία καὶ τῷ Τέριῳ· ὅτι ἔχουσιν
 καὶ τῷ ἀδελφίῳ, καὶ τῷ Ὀ- τῶν ὁμοφίλοι.
 λυμπῶν καὶ ὅλοις τοῖς ἀδελφοῖς
 σου· καὶ ἐγὼ μετὰ αὐτοῦ.

23 Χαιρῶντας ὁ Γαβιῶ· ὁ
 ἔστιν ὁμοφίλος καὶ ὁ ἐκκλησίᾳ

16 Χαρῆν ἔσται ἑἷς ἃ ὅ-
λον μὲ φιλῆμα ἄγον. σὰς χαι-
ρεῖν σὺν αἱ ἐκκλησίαι τῷ Χρῆ-
στῷ. 24 Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου καὶ

17 Καὶ παρεκδιῶσας, αἱ Ἰουδαίαι Χριστῷ μὲ ὄλεσας· Ἀδελφοί, γὰρ ἐκκαίρεται οὐκ ἐμὴν.

ναι ὅτι καὶ οὕτως ἡ διχογνωμία καὶ τὰ σκάνδαλα, ἔξω τοῦ πλῆθους διδάχῃ ὅτι ἐκείνη· καὶ φάσκει ἀπ' αὐτοῦ.

18 Διὰ τοῦτο οὐ τοῖσι τοῖς διδασκῶσι τὴν Κόρινθον ἐκείνην

25 Καὶ εἰς ἐκείνην ὅτι διδύκῃ τὰς ἑαυτῶν καὶ τὸ διδάσκειν, καὶ τὸ κηρύττειν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ τὴν φωνήν τὴν μαθητιῶν ὅτι ἐκείνην τὴν φωνὴν ἀκούει.

Χρῆσθαι, ὅμοι τῶν κοινῶν. 26 Καὶ τὸ αὐτὸ φανεροῦν
 καὶ μὴ κατὰ λόγον, καὶ ὁλοκαυ-
 τῶσαι τὴν καρδίαν τῆς ἀ-
 ναικίας.

19 Διατί τὸ ὑποκοινὸν ἢ ἐπι-
 κοινῶν ἀνακατασκευάζει τὸν λόγον.

27 Εἰς τὸ μόνον σφόν θε-
δύλο κ' ἰσάες τὰ ἔσται σφοῖ ἐν αὐτοῖς ὁδοῖα δια' Ἰησοῦ
εἰς τὸ πρᾶτον, κ' ἀπλοῖ εἰς τὸ Χρῆσθ' εἰς αὐτὸ αἰῶνας. Ἀμὴν.

20 Καὶ ὁ Θεὸς τ' εἰρήνης † Ἡ εἰς Ῥώμην ἐρχομένη
 θέλει σωτρίῃ τ' Σατανάν ἀπὸ Κορίνθου διὰ Φίλους τ' δι-
 ἀποκτείνῃ τὰ ποσειδάωνος ἀκόνε τ' εἰς Κίχραϊς ἐκκλη-
 σίαν

to placemaster in place of the old.

THE
